ບົດທີ 56 ປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນປ^{ຸ່}າ

ແນມເບິ່ງດົງດອນໄມ້
ຕາມໂຄກດອຍພູຜາ
ມວນໝູ່ສັດສາເຊື້ອ
ພາໃຫ້ຄົນຢູ່ໄດ້
ອັນວ່າປະໂຫຍດໄມ້
ສາຍຝົນຮຳຮວຍພໍ
ໄພນ້ຳນອງໄພແລ້ງ
ຄົນເຮົາປຸກກໍ່ສ້າງ
ຄັນຫາກໂລກຂາດໄມ້
ສາຍຊົນທັງບຶງໜອງ

ໄກຊົ່ວສຸດຕາ ປາດິງຂຽວລ້ວນ ເຫຼືອຫຼາຍເຕັມປ່າ ສຸກສ້າງສືບມາ ຍັງມີມາກເຫຼືອຫຼາຍ ກໍເພາະດິງດອນໄມ້ ກໍໜີໄປໄກຫ່າງ ເຮືອນຢ້າວກໍແມ່ນມັນ ປານໄຟຈີ່ເຜົາລົນ ເປົ່າເປືອຍແປນຫ້າງ

ດິນຜົງແລ້ງໃຫງ່ ນ້ຳບໍ່ຫູ້ເຫຼືອຄ້າງ ຄົນສັດຢູ່ບໍ່ໄດ້ ດັບເຊື້ອສາບສູນ **ขา**ภเขับถุบถ**่**าไม้ ຈົ່ງປຸ່ນປູກພຽນແພງ . ຢ[່]າແກ້ງຮອນຮານຕິດ ຖາກຖາງເສຍລ້ຳ พาภีบมาปูกไม้ ໃນດິນດອນວ່າງ ສ້າງໃຫ້ເປັນປ່າໄມ້ ນວກນ້ຳກໍ່ຕຸກເຊັກ ປູກປ່າໃຫ້ມັນດົກ ພັກເຮົາບົນບອກໄວ້ ວັນທີໜຶ່ງເດືອນຫົກ ເລີ່ມປູກແນວພັນໄມ້ ເອົາໃຈໃສ່ປ່າ ໃຫ້ທຸກຄົນເຮົາໄດ້ ເຕືອນໄວ້ແຕ່ລະປີ ย่าลิมถึกปูกไม้ ເພີ່ມທະວີຊັກໄຊ້ ກ້າແກ່ນລົງດິນ ປູກແຕ[່] ຈອມພູເຖິງ ທີ່ງແປນແດນກວ້າງ ສັດສາຢາໃຫ້ຜ່ານ ປູກເປັນລວງ ເປັນຖ້ຳນ ບໍ່ວາງເວັ້ນຊ[່]ວຍຮັກສາ ຈົນຕົ້ນແຜ່ກິ່ງກ້ານ

ອະທິບາຍສັບ

ທ້າງ : ຫ້ວຍ, ທາງນ້ຳ, ຮ່ອງນ້ຳ.

ດັບເຊື້ອສາບສູນ : ຕາຍໝົດເຊື້ອຊາດ. ແກ້ງ : ຕັ້ງໃຈເຮັດຜິດ, ພາ ໂລ.

ลำฤาม

- ຕົ້ນໄມ້ມີຄຸນປະ ໂຫຍດແນວໃດແດ່?
- ຖ້າອາດປ່າ ໄມ້ຊີວິດຂອງຄົນ ແລະ ສັດຈະເປັນແນວໃດ?
- 3. ພວກເຮົາຄວນປູກ ແລະ ຮັກສາຕົ້ນໄມ້ແນວໃດ?

คำสุนาสิถ

ຄຳສຸພາສິດ ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ສັ້ນ ໃຫ້ສຳພັດເກາະກາຍກັນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຟັງເອົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ຈື່ຈຳໄດ້ດົນແຕ່ມີຄວາມໝາຍເລິກເຊິ່ງເປັນຄຳສັ່ງສອນ ເພື່ອຕັກ ເຕືອນທຸກຄົນປະພຶດຕົນເອງ ໄປໃນທາງຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ.

ຕົວຢ່າງ:

ແຕກໝູ່ເຮົາຕາຍ 1. ໂຮມກັນເຮົາຢູ່ ໃຫ້ຫາກິນຄືໄກ່ 2. ໃຫ້ຕື່ນເດິກຄືກາ 3. ຄຸນພໍ່ທໍ່ພູເອົາກ້າ ຄຸນແມ່ເທົ່າຟ້າ ກັບດິນ ໃຫ້ຫຼຽວເບິ່ງປ່ອງ 4. ຊິຖິ່ມນ້ຳລາຍ ຊິເຕັ້ນຂ້າມຮ່ອງ ໃຫ້ຫຼຽວເບິ່ງໜາມ 5. ຄັນວ່າໃຈປະສິງແລ້ວ ກາງດົງກໍວ່າທົ່ງ ຄັນວ່າໃຈອື້ຄ້ານ ກາງບ້ານກະວ່າດຶງ

ບົດເຝິກຫັດ

- ຈົ່ງຂຽນຄຳສຸພາສິດທີ່ນັກຮຽນເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດໜຶ່ງ 1-2 ເລື້ອງຂຽນໃສ່ປຶ້ມ
 ຂອງຕົນເອງ.
 ໃຫ້ນັກຮຽນທ[່]ອງຂຶ້ນໃຈໝົດບົດ.